

(18. 17.)

A M E N D E M E N T E N
VAN DE COMMISSIE VAN RAPPORTEURS.

Ingezonden 22 April 1914.

De Commissie van Rapporteurs heeft de eer de volgende amendementen voor te stellen:

Artikel 39.

Lid 2, 3, 4 en 5 worden vervangen door een nieuw tweede lid, luidende:

Zoodanig biljet zal worden uitgereikt aan:

1°. ieder, wiens naam is vermeld op de lijst, bedoeld bij artikel 14, lid 1, der wet van 27 September 1892 (*Staatsblad* n°. 223) op de vermogensbelasting, zooals die wet is gewijzigd laatstelijk bij de wet van 15 Juli 1907 (*Staatsblad* n°. 203);

2°. ieder, die zijn verlangen te kennen geeft eene aangifte te doen.

Toelichting.

De bedoeling van dit amendement en volgende daarmede verband houdende amendementen is de aanslagregeling in hoofdzaak op te dragen aan het dienstvak der directe belastingen, doch ter bevordering van de juistheid der aanslagen samenwerking te verkrijgen tusschen dit dienstvak en dat der registratie.

Ingevolge de onder 1°. voorgestelde wijziging zal aan ieder, wien een biljet tot aangifte van vermogen wordt gezonden, tevens een biljet tot aangifte van inkomen worden uitgereikt.

Daar ingevolge het hierna voor te stellen art. 44 de ontvanger der directe belastingen de aangiftebiljetten uitreikt, zal aan dezen een afschrift van de lijst, bedoeld in art. 14 der wet op de vermogensbelasting, moeten worden gezonden. De regeling hiervan schijnt aan de administratie te kunnen worden overgelaten.

Artikel 44.

Tusschen art. 43 en art. 45 wordt ingevoegd art. 44, luidende:

De zorg voor de uitreiking der aangiftebiljetten is opgedragen aan den ontvanger der directe belastingen.

De dag der uitreiking wordt, indien zij niet door middel van de post geschiedt, op het biljet vermeld.

Artikel 46.

Lid 1. De woorden „ambtenaar, die het aangiftebiljet heeft uitgereikt” worden vervangen door: „ontvanger”.

Lid 2. Voor „dezen ambtenaar” wordt gelezen: „den ontvanger”.

Artikel 47.

Lid 1. De woorden „in het aangiftebiljet aangewezen” vervallen.

Lid 3 wordt gelezen: „De termijn voor de terugbezorging kan door den ontvanger worden verlengd.”

Artikel 48.

Lid 3. De woorden „der directe belastingen” vervallen.

Toelichting.

In de artt. 44, 46, 47 en 48 wordt de oorspronkelijke redactie van het wetsontwerp hersteld.

Artikel 63.

Dit artikel wordt aldus gelezen:

In iedere inspectie der directe belastingen is eene commissie van aanslag.

De standplaats van den inspecteur is tevens de standplaats der commissie.

Wij behouden Ons voor in eene inspectie meer dan ééne commissie van aanslag in te stellen, ieder voor een bepaald gedeelte der inspectie, en voor eene commissie eene andere standplaats aan te wijzen dan die van den inspecteur.

Toelichting.

De oorspronkelijke tekst van het artikel wordt hersteld, behoudens weglating aan het slot van het eerste lid van de woorden „bestaande uit vijf leden”, welke schrapping verband houdt met het hieronder voor te stellen art. 64, lid 2.

Artikel 64.

Dit artikel wordt aldus gelezen:

De inspecteur der directe belastingen is ambtshalve lid der commissie van aanslag. Vier andere leden worden benoemd door Gedeputeerde Staten der provincie, waarin de standplaats der commissie is gelegen.

Bij het regelen der aanslagen van de in artikel 39, lid 2, 1°. bedoelde personen, maakt een door Onzen Minister van Financiën aan te wijzen inspecteur der registratie deel uit van de commissie.

In het geval bedoeld in het vorig lid is de voorzitter der commissie de oudste in jaren der niet ambtelijke leden; in alle overige gevallen de inspecteur der directe belastingen.

Toelichting.

De in het tweede lid gekozen term „regelen der aanslagen” beoogt den inspecteur der registratie ook zitting te geven in de commissie, wanneer reclames der in art. 39, lid 2, 1°. bedoelde personen door de commissie van aanslag worden behandeld.

Wanneer beide inspecteurs deel uitmaken der commissie, schijnt het aanbeveling te verdienen aan een der niet ambtelijke leden, en wel den oudste in jaren, het voorzitterschap op te dragen.

Artikel 65.

Lid 1 wordt aldus gelezen:

De artikelen 56 tot en met 59 zijn mede van toepassing op de commissiën van aanslag.

Toelichting.

De oorspronkelijke redactie wordt hersteld, behoudens wijziging van 60 in 59. Art. 60 kan bezwaarlijk van toepassing worden verklaard met het oog op de gevallen, waarin ingevolge het voorgestelde art. 64 een niet ambtelijk lid der commissie van aanslag haar voorzitter is.

Artikel 66.

Lid 2, 3 en 4 worden vervangen door de volgende bepalingen:

De overige aanslagen worden vastgesteld door den inspecteur, met dien verstande, dat de aanslagen van de personen, bedoeld in artikel 39, lid 2, 1°, in overleg met den inspecteur der registratie worden vastgesteld.

Met afwijking van het bepaalde in het vorig lid worden de aanslagen vastgesteld door de commissie van aanslag:

- a. op verlangen van den aangever;
- b. indien de inspecteur het voor de juiste regeling van den aanslag noodig acht;
- c. indien de inspecteur der registratie het voor de juiste regeling van den aanslag der in artikel 39, lid 2, 1°., bedoelde personen noodig acht.

Waar in dit artikel en volgende artikelen zonder nadere aanduiding gesproken wordt van „inspecteur”, wordt daarmee bedoeld de inspecteur der directe belastingen.

Artikel 68.

Dit artikel vervalt.

Toelichting.

Handhaving van het artikel zoude er toe kunnen leiden het overleg met den inspecteur der registratie tot eene doode letter te maken.

Artikel 71.

Tusschen lid 1 en lid 2 worden twee leden ingevoegd, luidende:

Is de aanslag vastgesteld door den inspecteur in overleg met den inspecteur der registratie, dan heeft gelijk overleg plaats omtrent de uitspraak op het bezwaarschrift.

Indien een der inspecteurs het verlangt, wordt uitspraak gedaan door de commissie van aanslag.

Artikelen 78a en 78b.

Deze artikelen vervallen.

Artikel 78c.

Lid 3. In de eerste zinsnede vervallen de woorden „voor de overige, niet in art. 78a bedoelde aanslagen”, alsook de woorden „der directe belastingen”. In de volgende zinsnede wordt voor „Deze aanslagen” gelezen: „De aanslagen”.

Toelichting.

Het vervallen van de artt. 78a en 78b vloeit rechtstreeks voort uit het voorgedragen stelsel. Wanneer van het hoofdstuk betreffende de „Invordering” slechts de artt. 78c en 78d overblijven, zal het wellicht aanbeveling verdienen, deze — gelijk in het ontwerp van den Minister de Meester is geschied — onder de overgangsbepalingen op te nemen. Zij zouden tot een nieuw artikel 123a zijn te vereenigen.

Artikel 80.

Dit artikel wordt aldus gelezen:

De vaststelling der aanslagen tot navordering van belasting is opgedragen aan den inspecteur in wiens dienstkring de oorspronkelijke aanslag is opgelegd of vermoedelijk een aanslag had moeten zijn opgelegd.

Toelichting.

De tekst van het oorspronkelijk wetsontwerp wordt hersteld.

Artikel 81.

Tusschen lid 4 en lid 5 wordt ingevoegd een lid, luidende:

Bij het aanvragen der machtiging wordt ten aanzien van de in artikel 39, lid 2, 1°., bedoelde personen het advies overgelegd van den inspecteur der registratie.

Artikel 87.

Lid 3 wordt gelezen:

De nadere aanslag voor de verhooging wordt vastgesteld door den inspecteur.

Artikel 99.

Lid 2. Voor „dien inspecteur” wordt gelezen: „den inspecteur”.

Lid 3. Voor „Deze” wordt gelezen: „De inspecteur”.

Artikel 101.

De woorden „en die der registratie” vervallen in lid 1 en 2.

Artikel 102.

Lid 1. De woorden „of dien der registratie” vervallen.

Lid 2. De woorden „, die de aanvraag heeft gedaan,” vervallen.

Artikel 104.

Lid 1. De woorden „, of dien der registratie, voor zoover betreft de aanslagen van de personen en lichamen, genoemd in het tweede lid van art. 39 sub a” vervallen.

Lid 2. De woorden „naar de in het eerste lid gemaakte onderscheiding” vervallen.

Artikel 114.

Onder 1°. en 2°. vervallen de woorden „der directe belastingen of dien der registratie”.

Voorts wordt onder 2°. voor „een dier ambtenaren of aan den raad” gelezen: „dien ambtenaar of raad”.

Artikel 120.

Lid 1. Aan het slot vervallen de woorden „en die der registratie”.

Toelichting.

De wijzigingen, voorgesteld in de artikelen 87, 99, 101, 102, 104, 114 en 120 strekken tot herstel der oorspronkelijke redactie.

Voorts stelt de Commissie van Rapporteurs voor tusschen de artikelen 102 en 103 in te voegen art. 102 a, luidende:

De gemeentebesturen zijn bevoegd om kosteloos inzage en afschrift te nemen of door een of meer gemeenteambtenaren te doen nemen van de kohieren van aanslagen in de inkomstenbelasting, een en ander voor zooveel betreft de gemeentelijke belastingplichtigen. Bovendien kunnen zij schriftelijk aan de betrokken Rijksambtenaren inlichtingen vragen nopens de bestanddeelen van het vermogen van een zoodanigen belastingplichtige, welke bij de vaststelling van den aanslag in aanmerking zijn genomen. Deze inlichtingen worden schriftelijk verstrekt.

Toelichting.

Deze bepaling, ontleend aan het aanhangig wetsontwerp tot wijziging der Gemeentewet (zië art. 13, Nader Gewijzigd Ontwerp van Wet, Gedrukte Stukken 1912—1913, n°. 55), is naar het oordeel der Commissie in hooge mate wenschelijk.

Het komt onnoodig voor, aan deze bepaling eene verbodsbepaling betreffende schending der geheimhouding toe te voegen, wijl art. 98, dat in art. 115 zijne sanctie vindt, reeds hierin voorziet.

VLIEGEN.
VAN BEST.
DE GEER.
KOOLEN.
PATIJN.